

GILLERBÖSSA, f. 1. (jäg.) En laddad bössa, som utlägges för björnar och är så uppgillrad, att den af sig själf aflossas, då björnen kommer den tillräckligt nära.

GILLERKISTA, f. 1. (jäg.) De nedgräfdade stockarna i en läm (se d. o.).

GILLERSTOCK, m. 2. (jäg.) Den uppgillrade stocken i en läm (se d. o.).

GILLESBRODER, m. 3. pl. — *bröder*. (gam.) Medlem af ett gille (bem. 2).

GILLESBRODER, n. 5. ell. **GILLESSTUGA**, f. 1. (gam.) Hus, rum, der gillesbröder sammankommo.

GILLRA, v. n. 1. 1) Utsätta giller för vilda djur eller fåglar. — 2) (fig.) Lägga försåt för någon. — *Gillrande*, n. 4. o. *Gillring*, f. 2.

GILLSTUGA, se *Gäldstuga*.

GILNING, f. 2. (skepp.) 1) Hålligheten under ett fartygs akterdel. — 2) Det språng eller den höjda inskränning, som ett segel erhåller vid tillverkningen.

GILTIG, a. 2. Som kan gillas, godkännas, antagas. *G. orsak, ursäkt, anmärkning. G-t skäl, förhinder*. — *Syn.* Antaglig, God, Fullgod, Fullgiltig.

GILTIGHET, f. 3. Egenskapen att vara giltig. *G-en af en anmärkning, en ursäkt*. — *Syn.* Antaglighet, Fullgiltighet.

GIMA, f. 1. Öppning, t. ex. till en ugn.

GINA, f. 1. (skepp.) Tackel, bestående af ett tre- och ett tvåskifveblock.

GINGANETT, jingganätt, n. sing. Ett slags tunn, enkel bomullsväfнад.

GINGANG, j'ingång, m. 3. En sort fint engelskt, ursprungligen ostindiskt bomullstyg. — *Skrifves äfv. Gingham*.

GINLÖPARE, m. 3. (skepp.) Löptåg till en gina.

GINST, m. sing. 1) Växtsläktet *Genista*. — 2) En art af detta släkte, en liten buskväxt, som växer på torra och backiga ställen, har gula blommor och användes till färgning af gult. *Genista tinctoria*.

GIPPA, v. n. 1. (sjöt.) Säges om ett gaffel eller bomsegel, då det far öfver åt andra sidan.

GIPS, m. 3. 1) Mineral, bestående af svafvelsyrad kalk med kristallvatten. Förekommer under olika former och benämningar, såsom Gipsspat, äfven kallad Marienglas eller Selenit, Trådgips, Alabaster eller kornig gips samt Gipsjord. — 2) *Bränd g.* eller blott *G.*, gips, som genom lindrig bränning förlorat sitt kristallvatten, och användes till bildstoder, medaljer, m. m., äfvensom till arkitektoniska prydnader. *En bild af g. Figur, aftryckt i g.* — *Ss. G-bild, -figur*.

GIPSA, v. a. 1. 1) Rappa, beslä med murbruk af gips. — 2) Strö gipsmjöl på bladväxter, för att öka deras växtkraft. — *Gipsande*, n. 4. o. *Gipsning*, f. 2.

GIPSAKTIG, a. 2. Som till utseende liknar gips.

GIPSARBETARE, m. 3. Konstnär, som förfärdigar allehanda slags arbeten af gips.

GIPSARBETE, n. 4. Arbete, gjordt af gips.

GIPSBERG, n. 3. Berg, bestående af gips (t. ex. Montmartre i Paris).

GIPSBROTT, n. 3. Ställe, der gips brytes ur jorden.

GIPSBRÄNNING, f. 2. Operation, hvarigenom rå gips brännes i ugn.

GIPSIG, a. 2. Se *Gipsartad*.

GIPSDJORD, f. sing. (mineral.) En art gips, jordartad, hvit, stötande i gult och grått.

GIPSKALK, m. 3. (mineral.) Se *Gips*.

GIPSKRISTALL, m. 3. Kristalliserad gips.

GIPSMAKARE, m. 3. Se *Gipsarbetare*.

GIPSMARMOR, j'ippsmårrmår, m. sing. Konstgjord marmor af gips.

GIPSMERGEL, m. sing. (mineral.) Mergel, blandad med gips.

GIPSMJÖL, n. 3. Bränd och pulveriserad gips.

GIPSPAT, f. 2. Handlingen, då man gipsar.

GIPSSPADE, m. 2. pl. — *spadar*. Spade, som gipsarbetare begagna.

GIPSSAND, m. sing. Förvittrad alabaster.

GIPSSPAT, m. 3. (mineral.) Se *Marienglas*.

GIPSSSTAMP, m. 2. Stamp till malning af gips.

GIPSSSTEN, m. sing. (mineral.) Ett slags tätare gips.

GIPSTAK, n. 3. Tak i rum, rappadt med gips.

GIPSTRÅG, n. 3. Tråg, som begagnas af gipsarbetare.

GIPSUGN, m. 2. Ugn, hvori bränningen af den rå gipsen sker.

GIR, m. 2. 1) (sjöt.) Ett fartygs afvikelse åt någöndera sidan af kursen. — 2) (snick.) Sned fog.

GIRA, v. n. 1. (sjöt.) Säges om ett fartyg, som afviker, än åt styrbord, än åt babord, eller ömsom lovar och ömsom faller. *G. ifrån*, aflägsna sig. *G. till*, närma sig.

GIRAFF, jiraff, m. 3. Ett idislande djur, det högsta af alla däggdjur, från marken till hornens spets 17 till 18 fot högt; färgen grå, med rödgula, kantiga fläckar. *Camelopardalis Giraffa*. Kallas äfven *Kamelopard*.

GIRANDOL, schiranngdåll, m. 3. (fr.) 1) Arm-ljusstake. — 2) Örhänge af diamanter eller andra dyrbara stenar. — 3) (fyrv.) En stor mängd, på en gång alla, perpendikulärt uppstigande raketer.

GIRIG, a. 2. 1) Som har öfverdrifven åtrå efter förvärfvandet af yttre ting, såsom medel att uppfylla behof. — *Syn.* Snål, Sniken. — 2) I hög grad begärlig, lysten. Säges i denna mening äfv. om sak. *G. att läsa*, som läser ifrigt och träget. *Se med g-a blickar*.

GIRIGBUK, m. 2. (fam.) Girig man. — *Syn.* Gnidare, Smulgråt, Snåljåper.

GIRIGHET, f. 3. 1) Öfverdrifven åtrå efter förvärfvandet af yttre ting, såsom medel att uppfylla behof. *G. är en rot till allt ondt*. — *Syn.* Snikenhet, Snålhet. — 2) (i allmänhet) Öfverdrifven åtrå, lystnad. *G. att läsa*.

GIRIGT, adv. 1) Såsom en girigbuk. *Lefva g.* — *Syn.* Sniket, Snålt. — 2) Med åtrå, lystnad. *G. betrakta*.

GIRO. (handelst.) Se *Endossement*.

GIROBANK, j'irobånkk, m. 3. Bank, der guld och silver, myntadt eller omyntadt, insättes, men hvarför inga sedlar utgifvas, utan insättaren endast godtgöres i bankens böcker, med frihet för insättaren att öfverflytta godtgörelsen i böckerna på annan person. Anvisningsbank, Omskrifningsbank, Upp- och Afskrifningsbank.

GIRONDIST, schiranngd'isst, m. 3. (hist.) Benämning på anhängarne af de moderata patrioternes parti under första franska revolutionen.

GIROVEXEL, m. 2. pl. — *vevlar*. (handelst.) Se *Secundavexel*.

GISLAN, j'isslann, s. c. sing. o. plur. oböjl. (i fornspråket *Gisl, Geysling*) Person, som lemnas åt en fiende till säkerhet för uppfyllandet af öfverenskommelse, fördrag, stillestånds- eller fredsvilkor, o. s. v. *Gifva någon till g. Taga g.* — *Skrifves äfv. Gisslan*.

GISS. (i musik) G, upphöjdt en half ton.